

Stor eldsvåda i När.

En stor bondgård fullständigt lagd i aska och ladugården hos en annan.

Eldsvåda utbröt i lördags eftermiddag hos hemmansägaren Alfr. Thomsson, Andarve i När, och fick på grund av den starka blåsten en mycket stor omfattning.

Då gårdsfolket vid $\frac{1}{2}$ 5-tiden varit inne och druckit eftermiddagskaffet och åter kommit ut på gården, upptäcktes eld i manbyggnadens tak, tydligen uppkommen av någon gnista från en skorsten på en med manbyggnaden hopbyggd flygelbyggnad. Man skyndade efter en mindre på gården befintlig brandspruta samt stege, men då man återkom, hade elden redan ökat i omfång och intensitet så pass mycket, att man ansåg det vara omöjligt att släcka den, varför man hellre grep sig an med att rädda inventarierna. Röken och elden observerades nu på flera håll, och i en hast samlades folket från såväl När som kringliggande socknar, och alla hjälpte till med att rädda vad räddas kunde samt att begränsa elden.

Detta senare var emellertid svårare på grund av den rådande stormen. Med denna flögo eldflagor tvärs över den en 20 meter från manbyggnaden liggande ladugården till en där bakom stående halmstak, vilken genast stod i ljusan låga. Härifrån gick elden ned i en intilliggande rågåker, genom vilken den löpte till en 100 meter längre bort liggande hemmansägaren Karl Nilsson i Öndarve tillhörig ladugård i vars gamla halmtak den fick god näring. Först efter det denna ladugård antänts, fattade elden tag i Andarve väldiga ladugårdslånga. Under tiden hade även en vid Andarve fristående flygelbyggnad antänts. Med det oerhörda omfång elden härmed fått, företedde de båda angripna gårdarna anblicken av ett enda flammande eldhav. Att försöka släcka elden i den starka stormen var lönlöst, varför brandmanskapet fick inrikta arbetet på att rädda lösöret, utrymma andra byggnader, som kunde anses hotade samt försöka begränsa elden till det omfång, den redan fått.

Det kan anses rentav som ett under att man lyckades få elden förbi Nilssons i Öndarve flygelbyggnad, men hade även denna antänts, så hade såväl den gårdens manbyggnad som flera andra intilliggande bondgårdar kunnat anses som ohjälpligt förlorade.

Då Gotlänningens korrespondent vid $\frac{1}{2}$ 10-tiden på kvällen anlände till brandplatsen företedde denna en sorglig syn. Ur de gapande ruinererna flammade ännu eldsågorna upp emot den mörka himlen. Faran för vidare spridning kunde för övrigt då ännu ej anses överstånden, enär rätt i vindriktningen på andra sidan vä-